

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/6/2024
Identifikačné číslo spisu:	2612203439
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:2612203439.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej, členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v právnej veci žalobcu: VÁŠ IDEÁL s.r.o., so sídlom Hurbanova 20, Bardejov, IČO: 44 042 876, zastúpený JUDr. Matúšom Hríbom, advokátom, so sídlom Tehelná 46, Bardejov, IČO: 42 246 237 proti žalovanému: SLOVAKIA TOP ESTATES, s.r.o., so sídlom Cesta na Senec 2/A, Bratislava, IČO: 36 276 065, zastupeného advokátom Mgr. Martinom Paškalom, so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, o zaplatenie 32 542,24 eura s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Cob/75/2023-814 z 29. septembra 2023, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica ako súd prvej inštancie (ďalej tiež len „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) uznesením č.k.8Cb/126/2012-769 zo dňa 8. februára 2023 s poukazom na § 254 ods. 4 CSP nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, o ktoré požiadal žiadosťou zo dňa 30.decembra 2022, doplnenej dňa 2.januára 2023. V uznesení poučil žalobcu, že voči nemu nie je prípustné podať odvolanie.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, aj napriek poučeniu o nemožnosti podať opravný prostriedok, podal žalobca odvolanie. Namietol porušenie zásady dvojínštančnosti súdneho konania a nesprávne právne posúdenie veci. Súd podľa neho nesprávne rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, keďže nemá žiadne finančné prostriedky a ani majetok, ktorý by mohol speňažiť a uhradiť tak súdny poplatok.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 5 Cob/75/2023-814 z 29. septembra 2023 odvolanie žalobcu odmietol. Uviedol, že podľa ustanovenia § 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP odvolanie proti uzneseniu o nepriznaní

oslobodenia od súdnych poplatkov nie je prípustné, pretože toto rozhodnutie nie je vymenované medzi uzneseniami, proti ktorým odvolanie je prípustné (§357 CSP). Preto odvolanie žalobcu odmietol podľa § 386 písm. c) CSP. K námietke porušenia zásady dvojínštančnosti konania odvolací súd uviedol, že v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I.ÚS 502/2019 dvojínštančnosť nie je všeobecnou zásadou civilného konania. Navyše vytkol žalobovi, že táto námietka nebola žiadnym spôsobom v odvolaní zdôvodnená. Vzhľadom k tomu, že odvolanie podať nebolo prípustné, odvolací súd skonštatoval, že sa nemohol zaoberať ani vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, vyvodzujúc jeho prípustnosť a dôvodnosť podľa § 420 písm. f) CSP. Namietol, že boli porušené jeho práva na spravodlivý proces. V danom prípade mal o žiadosti na oslobodenie od súdnych poplatkov rozhodovať vyšší súdny úradník potom by bola prípustná sťažnosť, o ktorej by rozhodoval sudca. Ďalej namietol, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné, zmätočné, vnútorne protirečivé, odporujúce zásadám logiky. Súd vyvodil podnikateľskú činnosť žalobcu

len z toho, že nie je vymazaný z obchodného registra, pričom žalobca jasne uviedol, že nevykonáva žiadnu činnosť. Súd poukazuje na 400 % zadlženosť, avšak nepriznanie oslobodenia odôvodňuje len tým, že žalobca nie je v konkurze. Navyše poukázal na to, že súd rozhodol o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie, avšak skôr ako bolo rozhodnuté o odvolaní proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku. To sa nezohľadilo ani tým, že o odmietnutí odvolania došlo takmer po 7 mesiacoch po zastavení dovolacieho konania. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec na nové rozhodnutie o oslobodení od súdnych poplatkov.

5. Žalovanému dovolanie žalobcu nebolo doručované na vyjadrenie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu (žalobca), v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec v rozsahu a na základe dôvodov podaného dovolania, pričom dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu je potrebné odmietnuť. Vzhľadom na odmietnutie dovolania, obsahuje toto uznesenie dovolacieho súdu podľa § 451 ods. 3 veta prvá CSP len stručné odôvodnenie.

7. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP, je to, že ide o meritórne rozhodnutia (najmä rozsudky vo veci samej, ale aj niektoré uznesenia o neodkladných opatreniach, ak konzumujú vec samú) a z nemeritórnych rozhodnutí len proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí (pozri napr. I.ÚS 275/2018). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti a je

irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v tomto ustanovení uvedené a k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení (R 19/2017).

11. V posudzovanej veci dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

12. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku.

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu teda nie je rozhodnutím

vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dovolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade podať dovolanie nie je procesne prípustné, a preto rozhodnutie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov nemôže byť podrobené dovolaciemu prieskumu podľa

§ 420 písm. f) CSP, teda k preskúmaniu, či k dovolaním vytknutej vade zmätočnosti došlo alebo nie.

13. V predmetnej veci teda nebola splnená základná podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, čo zakladá dôvod na odmietnutie dovolania v zmysle ustanovenia § 447 písm. c) CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.